Štev. 25 Poštnina v gotovčini plačana. Cena edne številke dinar. 19. junija 1927. Leto XIV.

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezušovoga, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravništvi v Crenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

Izdajateo: Klekl Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

'Glasilo Slovenske krajine'

Oglase sprejema uredništvo, upravništvo i tiskarna. Cena oglasov: cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipét reči 5 Din, više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1·50 D., v »Poslanom« 2·50 D. Takso za oglase plača uprava i da za vse oglase od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo

Mučanje, štero dosta pove.

Vsi politični krogi se čüdivajo, kak to, da je Radič i njegova garda zadnji čas tak jako tiho. Tisti Radič, ki je skoro vsaki tjeden povedao kaj takšega ka je resnim lüdem bilo v pomilüvanje i smeh, je postao naednok miren i tihi. Nekda je Radič eden den zobhodo cele pokrajine, da je na razločni shodaj glaso „svoj evangelij", zdaj pa se le tü pa tam gene s svojega gnezda. Vnogi se teda upravičeno pitajo, ka je tomi zrok.

Zadnje dneve hrvatski listi našerci pišejo od toga. Z malov izjemov so skoro vsi ednoga mišlenja, da v Radičovom tabori nekaj vre.

Na zadnjem zborüvanji njegovi zavüpnikov se je to očivesno pokazalo. Vnogi njegovi privrženci, ki so meli prle v stranki velko reč i moč, so na tom zborüvanji ostro nastopili proti njemi. Posebno ostro so nastopili proti samovolnosti v vodstvi stranke i kda se je šlo za dnevnice.

Pa ne samo, da je v vodstvi njegove stranke ne vse zadovolno, nego tüdi pri svoji privržencaj med šörkimi plastmi je nasprotstvo i razcep očivesen. Pri zadnji volitvaj v oblastne skupščine je na vnogi voliščaj dobra tretjina radičovcov ne šla volit. Zrok tomi je, Radičova podirajoča politika sama.

Da je Radič nabrao okoli sebe telko lüdi, je pripišüvati njegovoj demagogiji s šterov je znao na prefrigani način napelati mišlenje povojnoga človeka na svoj politični mlin. Lüdstvo, vojaki na bojiščaj i ravno tak tisti, ki so bili doma, so si od sklenitvi mirü obetali predosta. Mislili so, da se itaki po sklenitvi mirü povrnemo v gospodarskom pogledi nazaj v predvojne čase. To se je ne spunilo i lüdstvo je postalo nezadovolno.

Nezadovolnost je povekšavalo tüdi to, da je vojak posebno hrvatski v zelenom kadri, vido kak se vnogi bojni liferantje, koplejo v bogastvi, dokeč mora nositi siromak zvekšega vse proklestvo bojne. Vse to je delalo lüdstvo nezadovolno z denešnjim redom v človeškoj družbi, šteli so nekaj novoga, nekaj, kde bi oni lehko meli kakšo reč.

To razpoloženje lüdstva po bojni je znao Radič majstrsko napelati sebi v hasek. On sam je glaso republiko i spremembo. Vse mora biti inači. Ne trbe orožnika ne vojaka, ne gospoda, ne nikoga drügoga samo seljak i seljak. Vse bo šlo samo od sebe, samo trbe kmetsko republiko. Ka je čüdo, da so šli jezeri i jezeri za njím nepremišleno. Vseširom ga vidimo tam, kde je kaj nezadovolnežov. To smo vidili tüdi pri nas v Slovenskoj Krajini. Nezadovolnost je ešče on znao lepo namalati, da so se vnogi resan ešče bole čütili zapüščene kak je bilo to zaistino. Jezeri i jezeri ga majo za svojega odküpitela, klanjajo se njemi kak kakšemi krali, njemi nabirajo za organizacijo njegove stranke i za Prpičovo palačo, kde stanüje s svojov rodbinov ne samo jezere, nego cele deset miljone. Narod je čakao nestrpno na nekaj posebnoga. I prišlo je.

Radič se je prekdao belgrajskomi centralizmi. Vrgeo je svojo republiko v kot i je navdüšüvao svoje lüdi na takzvani sporazum. Znova se je lüdstvo posebno hrvatsko z vsem vüpanjom zagnalo za njim, za njegov sporazum. „Radič če čiču Baju prevariti." Prevara je prišla, pa ne za drügoga, nego za Radiča i za njegove privržence same.

Dokeč je bio na vladi, je bio pravzaprav pokoren sluga centralizma tak, kak ešče nihče pred njim. Redki tjeden, da nebi Radič pred belgradskimi velikaši spadno na kolina-i njim napravo kakšo oblübo. Prava pokora za Hrvate, ki so naseli njemi.

Lepoga dneva je bio vrženi z vlade i je mogeo pred narod s praznimi rokami. Ves sporazum je ne nikaj drügo prineseo Hrvatskomi narodi, kak ponižanje. I od tistoga časa je Radič s svojimi privrženci tiho. Ka naj ešče pokaže svojemi narodi? Lepe oblübe, štere so vse bole napelane na podiranje, ne pa na delo štero postavla i zida, ne vlečejo več. Lehkoveren hrvatski polodelavec, ali kak ga on imenüje seljak, čiravno je bio prle tak jako lehkoveren, da je nemogočim Radičovim oblübam vervao, je prišeo telko k pameti, da njemi več ne verje. Hrvatski seljak ne verje več Radiči, ne verje sploj nikomi, to je prvi stopaj, da bo začeo hrvatski narod počasi snovati politiko osnavlajočega dela ne pa samo njerganja pa praznih oblüb.

Hrvatski seljak se je ešče ne odločo za kakšo drügo politiko, on samo ne verje več Radiči i se drži nazaj od boja na tom poli. Pa tüdi to je velki uspeh. Prle ali sledkar pa pride spoznanje, da je najbogša i najdelavnejša politika, štera se naslanja na krščanstvo, štera jemle svojo moč iz vekivečni navukov Kristusovih. To spoznanje bo vstajenje hrvatskoga naroda i tüdi spremembe za težki položaj katoličanstva v našoj državi.

Resolucije, štere je sprijao zbor zavüpnikov SLS.

Minoči tjeden so meli zavüpniki naše stranke zborüvanje, kde so si pogučali od zdajšnjega političnoga položaja i strankini zadev.

V Črensovci se je vdeležilo do 80 delegatov i zavüpnikov od vsej naši krajevni organizacij dolnje lendavskoga okraja. Zbor so otvorili oblastni poslanec vlč. g. Baša pozdravili nazoče i dali reč nar. poslanci g. Pušenjaki, ki je podao v svojem lepom govori denešnji politični položaj. Za njim sta nam našerci orisala delo oblastne skupščine oblastniva poslanca g. Osterc i g. Ritlop. Od okrajni zadev so govorili tüdi g. Baša, od občinski volitev pa strankin tajnik g. Ovčar.

Z istim sporedom se je vršilo zborüvanje tüdi v M. Soboti, kama je prišeo tüdi drž. poslanec g. Šiftar, ki je tam podao poročilo od pol. položaja.

Vse govore so navzoči sprijali z velkim odobravanjom i s tem pokazali, da je njihovo zavüpanje do stranke stanovitno.

V obema mestoma so zavüpniki sprijali sledeče rezolucije:

1.) Brez nas naj se ne reši nobena zadeva Slovenske Krajine. Vemo za slučaj, ko se je podpiralo človeka za neko službo, ki ni krščanskega mišlenja in nasprotuje vsemu, ka je krščansko, se ga je podpiralo, ne da bi kdo nas vprašal, ki poznamo razmere, še celo proti našim pojasnilom. De se to v bodoče prepreči, se izvoli izvrševalni odbor za Slovensko Krajino. Sestoji iz predsednika stranke in iz 2-2 somišljenika, ki jih volijo iz vsakoga volilnoga okraja zaupniki. Ta izvrševalni odbor mora imeti vsaki četrt leta sejo, po potrebi tudi večkrat, ki jo skliče predsednik. Potom zaupnikov in poslancev bodisi samoupravnih, bodisi državnih morajo priti vse pritožbe in želje volilcev, sploh vse strankine zadeve do višjih inštanc v stranki. Za vse zadeve, ki jih ne prejmejo po tej poti se stranka ne sme zavzemati. Ta izvrševalni odbor pregleda tudi vsako leto račune in jih odobri, ki se potem na skupnem zborovanju zaupnikov predstavijo letno v pregled.

2.) Zahtevamo občinske volitve. Mi nismo druge vrste državljani, in nismo protidržavni elementi. Skrajno nedopustno je, da v pokrajini, ki je dala tudi na solunsko fronto dobrovoljce in je imela pogum v smrtni nevarnost zbirati na stotine dobrovoljcev pod strašnim boljševiškim režimom za naše rešenje, da ta pokrajina še ob desetletnici, ko se je ta borba tudi pri nas začela s podpisi majske deklaracije in z borbo za uveljavanje njenih idej, da ta pokrajina še do danes nima zakonito izvoljenih občinskih zastopov.

3.) Zahtevamo spopolnitev naše gimnazije. Slovenija, ki je bogata na svojih učnih zavodih, ne sme žrtvovati svojega Benjamina, gimnazije v Murski Soboti.

4.) Zahtevamo brezobrestno državno posojilo, ali vsaj na znižane obresti, tistim posestnikom, ki njim je metuljavost vzela vsaj polovico živine, katerim pa je vzela vso živino, pa državno podporo.

5.) Pravice verskih šol naj se preštudirajo in naj se čuvajo zlasti pri šolskih odborih. V šolske odbore naj pridejo tudi zastopniki Cerkve.

6.) Nazadnje se zahvaljujemo Jugoslovanskemu klubu in vsem oblastnim poslancem za njihovo požrtvovalno delo in jim izrekamo pri tej priliki popolno zaupanje in prosimo, naj se še dalje trudijo, da bo popolna enakopravnost med nami.

NEDELA.

po risalaj drüga. Evangelij sv. Lukača v 14. poglavji od 16—24 vrste. „Nekši človik je napravo velko večerjo i jih je vnogo pozvao. I je ob vöri večerje poslao svojega hlapca, pravit pozvanim, naj pridejo, ar je že vse pripravleno."

Očivesno je, da je te „nekši človik" gospod Kristus sam. Večerja je ne nikaj drügo, kak sv. Maticerkev, šteroj je nas Odküpiteo po svojem vnebozastoplenji zročo vsa svoja zaslüženja. „Velka" se imenüje ta večerja, ar jo je pripravo velki ki je Gospod nebe i zemle, od šteroga je vse, ka je, velka pa se imenüje tüdi zato, ar je na toj večerji dosta dühovni dobrot: svestva, navuki i vsa sredstva za zveličanje. Velka se pa imenüje ta večerja tüdi po gostej, šteri so v nezgrüntanom broji pozvani na njo. Vnogi so pozvani bili od Kristusa pa do naši časov, vnoge zove tüdi Gospod ešče dnesden: „Pridite, ar je že vse pripravleno."

Slugi, šteri so šli pozavat so v prvoj vrsti glasitelje Kristusovi navukov. Nje poslao Gospod gostüvanja Kristus, naj po dužnosti svojega pozvanja pozavlejo goste na goščenje njegovoga kralestva. Pa ne samo po svoji posebni slugaj, po dühovnikaj zove Kristus lüdi k večerji. nego tüdi po vnogi drügi znamenjaj i prilikaj. Zove nas po nevolaj, štere pridejo po božoj Previdnosti na nas, da nas tak od sveta i njegovi sladnosti odtrga i nam zdigne pogled proti nebesam, da iščemo ne te svet, nego Boga. Zovejo nas k božoj večerji tüdi smrti nam dragi oseb. Mrtvec je tüdi predgar, šteri mučeč govori, da nam tom sveti nemamo obstanka. Pa tüdi dobrote, i navdihi bože milošče nas nagiblejo k lübezni božoj, da spoznamo, da nas svet s svojimi vnogimi nevolami odbija, lübi Bog pa nas s svojimi dobrotami pozavle k goščenji svoje lübezni.

Sprejem v dij. zavod pri frančiškanih v Novem mestu.

Učenec, ki želi biti sprejet v frančiškanski dij. zavod mora:

1. izjaviti, da je pripravljen in voljan, po zadostnem šiudiju vstopitt v frančiškanski red ter se svojimi stariši in dobrotniki pridno moliti ter Bnga prositi za ta milostni poklic.

2. Mesečni prispevek za hrano, stanovanje, luč, in pranje je 200 Din.

3. Prošnji treba pridjati a) krstni list, b) zadnji učni uspeh šolskega leta.

5. Vsak učenec mora prinesti seboj: zadostno obleko zunanjo in notranjo (perilo, robce, nogavice), 4 rjuhe, 2 preobleki za blazinico (zglavje), a) navadno odejo, b) zimsko odejo (koco), Vse perilo mora imeti zaznamovano se začetnimi črkami svojega imena. Za obleko in šolske potrebščine (ki so pa le v začetku velike: 400 Din), morajo stariši oziroma dobrotniki skrbeti.

Slovenska Krajina.

— **Hižni zakon** sta zadnjo nedelo sklenola g. Ferdo Celec tajnik SLS i Mataj Trezika. Sneha je bila od svoji šolski let cerkvena pevka, zato so jo mil. g. kanonik z lepim nagovorom vpelali v novo pozvanje hišnoga zakona. Njene tovarišice, cerkvene pevke so njoj popevale lepo pesem za slovo. Od naše strani želemo obilno sreče pa božega blagoslova.

— **Zrelostni izpit** na vučitelišči šolskih sester v Maribori je napravila gdčna. Majer Marija iz Murske Sobote. Našoj domačinki na tom lepom uspehi prav iz srca čestitamo i želemo obilno sreče v življenji.

— **„Lektrika" v Beltinci.** Zadnje dneve so nastavili pri nas zadrugo za napelavanje elektrike v naše Beltince. Tak de zdaj »gospej igli«, štera se je ednok z nas šengarila, malo ležej. Družba v Fali je že neprej znala, da Beltinčarje prle ali sledkar pridejo na to srečno miseo, ka si dajo spelati »lektriko«, zato so glavno linijo proti Soboti napravili tak, da dela velki vajnk i se skoro dotika Beltinec. Či smo že ne ne meli sreče pri železnici, jo bomo konči meli pri posveti.

— **S črešnje je spadno.** V Beltinci je sin pismonošo Kara šo na črešnjo zobat rdeči sad. Kda je bio že preci visiko, se je süha veka, za štero se je držao v roki, potrla i je spadno tak nesrečno na tla, ka si je levo roko potro.

— **Tišina.** Pretečeno nedelo so priredili Pertočarje igri „Spoštüj očeta" i »Krčmar pri zvitem rogu«. Igrali so v našem domačem narečji, ka se je venda dozdaj ešče ne zgodilo. Ar igre v domačem jeziki dozdaj nesmo meli, moramo biti g. kaplani Štefani Vargi jako zahvalni, da se je podao med prvimi, na ne lehko delo prestavlanja s književne slovenščine. Igri sta nam vgajale, posebno zadnja, štera je bila jako smešna. Igralci, čiravno so začetniki, so prav dobro rešili svoje vloge, posebno pa sta nam vgajala stari grof pa krčmar. Pred slovom nam je ešče šolski tamburaški zbor zaigrao prav lepo nekaj veseli pesmic, tak da smo se čüdivali, kak je mogoče v kratkom časi dosegnoti tak lepe uspehe. Na prireditvi so bili poleg drügih tüdi domači preč. g. plivanoš, domače vučitelstvo i orožniki, počastili pa so nas tüdi s svojim obiskom nešterni odlični Sobočanci. Šolska dvorana je bila nabito puna, dosta pa ji je moralo ešče tüdi oditi. Prav lepo se zahvaljüjemo igralcom pa tüdi tistim, ki so nas obiskali i vüpamo, da je bomo ešče kda vidli v svojoj sredini.

— **Popravek.** Pri glasi v zadnjoj štev., kde smo pisali, da je gospodična N. N. spila veronal za to, da bi ležej mrla, se nam je vrinola pomota, štero lojalno popravlamo istini na lübo. Ne je najmre istina. da so njoj želodec oprali, nego je istina, da so njoj ga nej mogli oprati i to za to ne, ar je preveč ščipala.

— **Z „uradni" gred.** Tüdi na sobočkom srezkom poglavarstvi so pognale prav lepe korine prave »jugoslovenščine«. Med vnogimi občuvanimi cvetkami v »Seznami občin« iz leta 1920, smo se obogatili tüdi nedavno z ednim lepim batekom „prave slovenščine«, šteri vam naj tü razcvete:

Žandarm. stanici Tišina.

»Ustanovite identičnost umrlog, očevo ime i zavičajnost.«

Srezki poglavar v M. Soboti

Podpis: Lipovšek.

— **Veržej.** Na zadnjo nedelo v meseci, to je 26, toga meseca obslužavlemo v »Marijanišči« velki svetek Presv. Srca Jezušovoga. — Častilci i častilke Presv. Srca pridite! Navčimo se lübiti i dobimo pravo krščansko lübezen od Njega, ki je goreče ognjišče lübezni. Spovedavanje, svete meše, predge, prošecija, itd., kak na svetek Marije Pomočnice.

— **V nedelo** 26. junija ob 3 vöri popodne vsi v Črensovce na proslavo 10 letnice majske deklaracije i 1100 letnice smrti sv. apostola Cirila i Metoda. Proslavo priredi izobraževalno društvo v Črensovcih v dvorišči vlč. g. Klekla z pogatim dnevnim sporedom. Vabimo vse lüdstvo, tüdi iz drügi krajov, da tem bole proslavimo dneve naše zgodovine. Odbor.

— **Obrtniška razstava.** V nedelo je bila otvoritev obrtniške rastave v našoj Soboti, štera je prva te vrste. Pokazala je pač, ka se naši obrtniki zavedajo svoje dužnosti pripravlajoč za bodočnost svoj naraščaj. Vsi izloženi predmeti so zbüjali splošno pozornost. Kelko trüda dokeč se kaj takšega vküppostavi ino pripravi, i v tom poglédi smo razstavo najbole občüdivali.

Tjedenske novine.

— **Velka toča.** V Sremi je pred kratkim bila velka nevihta s točov. Viher je bio tak močen, da je vnogim hižam zmetao strehe na tla. Toča se je sipavala kak z vedra i je pobila v zemlo ves pov, najhüjše pa je divjala okoli Zemuna.

— **Zapaseo je kravo.** Eden gospodar z Marpročki bregov je na zadnjem senji v Ptuji küpo kravo. Med potjov domo se je stavo v ednoj oštariji. Komaj pa je spio par požirkov i se napoto dale, je z začüdenjom opazo, ka šeke nega več. Najbrž njoj je bilo prevroče pa se je navolila čakati na gospodara, ki si je močo grlo, kda je ona morala trpeti žejo na sunci. Iskao je nebogavno živince, pa vse zaman.

— **Mladenke, ki idete v varaš, pazite!** V Ljubljani so nedavno napravili lovino na takše ftičice, štere si z nepoštenim talom služijo svoj krüj. Zgrabili so ji pet. Štiri med njimi so bile takše, ki so odišle poštene z doma, pa so v varaši zablodila v nepošteno pajdašijo. Pazite mladenke, štere idete v varaš, ne verte vsakomi, ki varaško življenje hvali.

— **Moderna razsipnost.** Vnogo potrebčin, za šteri volo vnogi moderni lüdje dosta kričijo, so ne istinske potrebščine, nego si je takši lüdje na mislijo. Takšim pa tüdi pri najbogšoj plači ide naskriž. Te dneve se je sam vmoro eden uradnik v Belgradi, šteri je meo na mesec 9 jezero dinarov plače, pa njemi je tüdi to ne bilo zadosta.

— **Velka nesreča na Dravi.** Prebivalci Pohorja, štere brege mi tüdi od nas vidimo i njim naše lüdstvo pravi Marpročke gore, majo dosta logov. Ves njihov pridelek so samo skoro drva pa les. Les pa ne vozijo po železnici nego po takzvani splavaj. Splav je ne nikaj drügo, kak vküper zabito steblovje od drev, štero se da na vodi kretati i pelati. Te les navadno vozijo dol v Belgrad. Splave ešče naši stari lüdje kre Müre tüdi pomlijo, kde so je nekda vozili z Avstrije. Takšiva dvá splava sta se ne davno na Dravi razbila i celiva razplavala. Splavarje, šteri so jiva vozili, so se rešili. Na obema je bilo do 200 voz lesa, ka je pa ne mali kvar.

— **Oča obstrelo sina.** Pri Sv. Jürji na sosidnom Štajerskom sta si bila eden oča pa sin preci časa že naskriž. Zadnjič sta se tüdi nekaj pernjala i oča je v čemeraj zgrabo za revolvo pa jo je nastavo sini na prsa. Sin se je za to niti ne zbriga. To pa je očo tak razdražilo, da je kokoteka zmrso. Močen rüm se je začüo i sin pa je v mlaki krvi spadno v gübe. Krogla njemi je v prsaj obstala ober srca. Hitra zdravniška pomoč ga najbrž reši.

— **Nesrečen firmanec.** Gospoda majo to navado, da pelajo svojo deco kama inan na firmo. Tak je zadnje risalske svetke pelao eden oča z Ljubljane svojega 10 letnoga sina n Zagreb na firmo. Kda so meli v hoteli obed, je bežao sinček na vulico. Zavolo velke stiske se je ne mogeo ognoti tramvaja, šteri ga je vsega zmüzgao, tak da so ga mrtvoga potegnoli spod potačov.

— **Ešče ednok prek Atlanskoga oceana.** Lüdje si pač ne dajo mirü pa skušajo na vse načine kak bi eden drügoga prekosili. Preminočo nedelo je letalec Chamberlain prekoso Lindberghov rekord. Štiridesetštiri vö je bio neprestanoma v zraki ino preleto neizmerno daljino od 3906 milj. Meo je med letanjem malo nepreliko za volo velke megle pa je na mesto v Berlin prišeo na Saksonsko, gde se je spüsto na tla.

V Berlini, kama je komaj v tork prišeo, so ga z velkim veseljom sprijali.

— **Prišla sta v tüjino vmirati.** Zadnjo soboto sta pripotüvala dva brata iz Budapešta na Zidani most, gde sta čakala ne zvezo proti Ljubljani. Ar je pa bio vroči letni den, sta se podala kopat v Savinjo na mesto, gde se ta steka v Savo.

To mesto je posebno nevarno za volo posmükov ino vrtelcov, štere dela voda. Brata nepoznavajoč tok, sta plavala proti zalevi, gde jiva je voda vnesla ino sta oba najšla rani grob v nenasitnoj Savi.

— **Zveza slovenski vojakov** je mela na risalsko nedelo velki sestanek na Žalostnoj gori, gde so vküp sprišli v velkoj vnožini bivši vojaki. Sestanek so začnoli z božov službov, po tistom pa slavnosten govor ino drüge prireditve. Z velkim navdüšenjom so sprijali za častnoga člana edinoga slovenskoga generala Majstra. Razišli so se z sklepom, ka pridejo od segamao vsako leto vküp na Žalostnoj gori, gde do se spominali svoji mrtvi tovarišov.

— **Pazite na deco.** Pri Kolmančovi v Bunčani na sosednom Štajerskom je hlapec vzeo seov maloga Lujzeka, gda se pelao na njivo. Na vrij detelce je djao dete, na to je pa koso zapičo v detelico. Ar je kosa püklava, se po detelici poškalila i malomi Lujzeki v glavo. Na ednok je zarežala na glavi deteta strašna rana. Startšje so ga vse prestrašeni prepelali v sobkčko bolnišnico, gde so njemi vküp zašili rano.

— **Krvavi napad i kraja.** V vekši varašej navadno so ženske trgovke, štere odavlejo zelenjavo. Tem trgovkam navadno pravijo branjevka. Nešterne si postavijo na trgi (placi) svoje šatore, pa tam spijo tüdi v noči.

12. toga meseca je prišeo v Lublani na policajstvo eden mladenec, šteri je ves zalecani pripovedavao, ka ma edna takša branjevka po imenj Jerica Ažman v svojoj baraki prerezani šinjek. Itaki je bio na mesti hüdodelstva policaj, ki jo je najšeo da je na stolci sedela i si je z ednim robcom držala za grlo. Kda jo je stražnik nekaj spitavao, je dala znamenje, da nemre govorati. Policaj njoj je dao listek i kjabajs, naj napiše, ka se zgodilo. Telko je zapisala, da so znali, ka je hüdodelec v nekšoj zvezi z delavcami pri nekšem gospodi Acceto.

Hitro so dali naznanje rešilnoj sanitetnoj postaji, štera je odpelala ranjeno v bolnišnico. Kda so njoj vkrej zeli robec, je zarežala velka rana na njenom šinjehi, s štere je močno tekla krv. Itaki je bilo očivesno, da se je tü zgodo roparski napad.

Policija je šla k mesti na lovino za hüdodelcom. Šli so kama je dala starica znamenje i najšli na seni ednoga, ki se je tak delao, kak da bi spao. Hitro so ga pozvali na policijo i ga preiskali i spitavali. Vidlo se je na prvi pogled, da si je op-

rao ravno hlače, štere so bile vse mokre ešče. Najšli so tüdi krvave slede na nji. Brezi dvojbe je teda bilo, da je bio hüdodelec zgrableni. Nekaj časa je ešče tajio, i nato pa je pripoznao, da je on krivec. Piše se Vilmoš Grah 21 let star mladenec i je doma z Gornji Slaveč. Tüdi je ovado, kde je shrano peneze i nakit, štero so vse najšli, penez njoj je vzeo 640 din. i nakit je bio vreden nekaj več kak 300 din tak, ka je vsa vrednost vkradnjenoga blaga komaj do 1000 din.

Ka ga je gnalo, da je včino to hüdodelstvo, se ne ve, preiskave do morale to na den spraviti.

Ženski je v bolnišnici prej jako hüdo. Grlo ma prerezano i njoj sapa pri odihavanji ide vse skoz rano.

Domača politika.

Denešnja vlada je nastanola po tak skrivnostnoj moči, da je javnost ne mogla ešče do dnes najti zakoj smo dobili to vlado. Pa tüdi vse njeno delo je tak skrivnostno, da se nikaj ne ve, ka nameravle.

Zadnje dni se je dosta gučalo od vladne krize. Vlada sama bi rada spelala volitvi, njeni nasprotniki pa so za delavno vlado. Vsa ta nasprotstva pa so ne med posamičnimi strankami, nego v radikalnom klubi samom. Je pač najmočnejša stranka, brezi štere se nemre nikaj važnoga zgoditi. Voditelje obej nasprotüvajoči se sküpin hodijo eden za drügim k krali, edni za to, da bi dovolo volitvi, drügi za delavno vlado. Za šteri predlog se odloči krona, se ešče zdaj ne ve. znamenja kažejo, da stojimo tiščec pred volitvami.

Zvünešnja politika.

Volitve v Bolgariji. V sobranje, v bolgarsko narodno sküpščino so se ne davno opravile. Vladne stranke so ešče itak obdržale svojo večino v državnom zbori z svojimi 170 mandati, no pa tüdi opozicija proti vsemi pritiski od zgoraj ne samo ka je obdržala mandate nego se celo povekšala tak, ka ma nad sto poslancov. Najbogše je obhodila med opozicijonalnimi strankami kmečka stranka, štera je 23 poslancov mela v stari sküpščini, v novo pa je dobila 55 poslancov. Nesreča za bolgarske politične prilike je velka strankarska razceplenost; preveč je mali strank, štere nigdar nindri ne pridejo do reči. Zato pa vladajo po svoji voli ti ništerni močnejši.

Anglija žive v stalni svajaj. Zdaj se prej pa štükajo z Egiptom. To je velka okolica v Afriki na dva kraja Niluša. Egiptom je bio do nedavna podjarmleni Angležom, leta 1922. so pa po trdom napinjanji i trüdi dosegnoli skoro popuno samostalnost, tak majo zdaj svojega krala. Egipčanci bi se radi zavsema rešili Angležov ino teško prenašajo nadzorstvo angleške vlade, delajo tüdi preci brige pa neprilike. Tak se zgodilo tüdi zdaj, gda je izbrisao vojaški parlamentarni odbor kredit za plačo angleškoga generala, šteri je najvišešnji zapovednik egipčanske vojske. Tü se ide Angležom za čast i moč. Znano je, ka skoz Egiptom pela Sueški prekop najkrajša pot Angležov v njüve kolonije na ishod v Indijo, Australijo, na Kitajsko ino Tihi ocean. Ne čüdo či se Angleži držijo za te prekop kak pijanec plota. Zato so tüdi včasi nastopili ino poslali egipčanskoj vladi pismeni protest z točno določenimi zahtevami. Istodobno so pa poslali svoje bojne ladje v tiste kraje, naj bi pokazali svojo volo ino ohladili koražo Egipčanom. Svajo kak najhitrej mirno poravnajo.

Med Vatikanom i Češkoslovaškov se pa vršijo pogajanja, da se po dugšem časi nazaj spostavijo redne prilike med obema. Predlani so že ob priliki proslave Husovoga svetka pri navzočnosti sami ministrov tak razžaljivo postopali proti kat. cerkvi, ka je mogeo papov poslanik zapüstiti Prago ino se dozdaj ne podao na svoje mesto. Pogajanja se v redi opravlajo ino je vüpanje, ka se dobro skončajo, ar majo rešavati jako važne zadeve.

Tüdi med nami i Nemčijov so se začnola pogajanja preminoči tjeden za sklenitev trgovinske pogodbe.

Rumunija je v težki dnevaj. Krao Ferdinand je že duže časa jako betežen, pitanje prestolonasledništva pa ešče itak nerešeno čaka svojo usodo. Za moč v državi se pa srdito vojüjeta dvej stranki ž njüvimi voditelami generalom Avaresku i Bratianu-jom. Pri tom se služijo z pravimi balkanskimi metodami, navadami. Kak je tkzv. balkanizem doma v Rumuniji se najbole kaže v tom, ka je bila zadnja vlada generala Avaresku-ja prav na balkanski način vržena i parlament razpüščen, novo vlado brezi sodelovanja parlamenta ino spoštüvanjom parlamentarski navad (ka bi si pogučali na sküpnom sestanki voditeli strank) je sestavo Barbu Stirbej.

Ta vlada de tüdi vodila nove volitve, štere so razpisane za 7. julija.

V Varšavi v glavnom mesti Polske države so napravili atentat na ruskoga poslanika dr. Vojkoja, ravno v časi, gda se müdio na postaji. Težko ranjenoga od osem strelov so ga včasi prepelali v bolnišnico, gde je za edno vöro mro. Strelao je na njega nekši 19 let star ruski dijak, šteroga so tüdi na mesti prijali ino včasi zaprli.

Na Kitajskom se je proti jugi zmagajoč vdirajočoj severnoj vojski postavo proti zapovednik jižne vojske general Čangkajšek ino jo potisno nazaj z proti napadom. Zdaj se prej po tom gospodar severne Kitajske Čangtsolin nakani pegajati z Čangkajšek-om ino henjati z neprijatelstvom. Zahteva samo ka se naj prepreči ino odstranj vpliv bolševikov i komunistov.

Domača vzgoja.

Pri vzgoji smo ločili tri vzgojne načine: Kojitev, vzgojo i včenje. Dnes si poglednimo kojitev ali gojenje tela, šteroga namen je krepko, zdravo telo. Glavni pogoji, da se telo krepko i zdravo razvija, je dober zrak, gibanje i tečna zdrava hrana. Vsega toga pa majo vesnička deca več, kak pa deca delavcov i varašancov.

Na vesnicaj, posebno pa kde je ešče dosta borovoga i jeličovoga drevja je zrak vsigdar bogši kak pa v varaši, kde ga kvari dim, šteri prihaja z razločni fabrički dimnikov ali rorov. Tüdi za gibanje majo deca na vesnici več prilike i prostora kak pa delavski i i varaški. Tüdi se dobijo na vesnicaj razločna dela za deco. I delo na poli je jako zdravo i jako povoli krepkomi i zdravomi telovnomi razvoji. Tüdi opravlajo kmetska deca svoje delo v letnom časi bosi i razglavi, ka je tüdi jako zdravo. S tem se nedovedoč ravnajo po navukaj modernoga skrbstva za zdravje. Da se deca lehko nezadržano i brezi skrbi giblejo, naj bo njihov obleč nekelko prostrani, i s kakšega falejšega blaga, da se včasi pri svojem göranji nekelko lehko povalajo i razgiblejo.

Delata pa se na vesnicaj dve velkivi napaki, šterivi moramo na vsaki način povedati. Edna napaka je ta, da nešterni premalo zračijo stanüvanja. Posebno pa se bojijo v zimskom časi odpreti okna, rekši, da te toploča vujde vö. To pa je ne prav, ar se v zraki najde kisik, šteri je neobhodno potreben za živlenje, či mamo sobo vsigdar zaprto, se kisik naskori porabi iz zraka i v hiži ostane samo ešče drügi tao zraka, dušik, šteri pa ne pomaga živlenja, ka že tüdi njegovo ime pove. Zato pa trbe sobe večkrat zračiti.

Drüga naopačnost vesničkoga lüdstva je to, da silijo deco sedeti, stati i hoditi, od šteroga dobi dete püklave noge pa püklavi hrbet. Ne silite deco k tomi, vej njim to že samo pride, kda de tomi čas.

Doraščajoča i razvijajoča deca morajo meti na dale, zadosta dobro i tečno hrano, za deco je najbole zdrava i primerna hrana, je hrana rastlin, mleko i sad. Pri zavživanji jestvin trbe paziti, da iste neso premrzle pa ne prevroče, štere telko škodijo želodči i zobem. Po vsakoj jestvini si mora mora zobe osnajžiti s keficov za zobe pa si sprati vüsto z mlačnov vodov. Z rednim čiščenjom zobi si lehko prišparamo od vnogoštere zobne bolečine.

Neobhodno potrebno za zdravje je ešče kopanje i mujvanje. Vsakomi deteti naj se na den muje konči glavo, šinjek i roke z mrzlov vodov, štera krepi kožo i jo varje proti prehlajenji. Na tjeden pa se je potrebno mujvati ednok tüdi z mrzlov vodov. Pri kopanji pa moramo paziti, da nede voda premrzla. Ne je zdravo predugo ostanjüvati v vodi, naravnoč nevarno pa je nevarno pa je iti segreti v mrzlo vodo i v njoj duže časa ostati. Jako zdrave so tüdi sunčne kopeli.

Naj ešče tüdi spanje nekelko osvetlim. Odraščenim zadostüje 7—8 vör spanja. Deca ga morajo meti več. Mala deca itak dosta spijo, spijo pa naj deca tüdi do svojega 14. leta po 12—14 vör dnevno. Nespametno je deco jemati k večernim zabavam ali je pridržavati kesno vnoč v oštarijaj, kde po stocaj dremlejo pa se premetavlejo. Nasprotno pa je tüdi nespametno, deco siliti spati, je uspavati z zibanjom, njim davati snena sredstva, na priliko vpijanlive pilače, makov čaj itd.

Nazadnje se moramo doteknoti ešče alkohola. Da alkohol škodi, od toga nega več guča. Alkohol, či ga kaj več zavživlemo, leako spravi smrt. Zato je nedopüstno deci davati alkoholne pijače. Žalostno, da se v tom pogledi pri nas dosta greši. Nešterni davlejo z žganicov namočeni krüh za zajtrk, davlejo njim jabočnico za žejo, davlejo alkoholne pijače kak povedano celo dojenčkom, da zaspijo. I ka je dostakrat posledica zavživanja alkohola v deteči letaj? Zamorjeno telo i düša! Istina je, da navadijo deco na alkoholne pijače največkrat njihovi vzgojiteli, stariši sami. Či starišje nedo davali deci alkoholni pijač i či tüdi sami nedo pili, se ne trbe bojati, da bi postanoli deca pijanci, ar je človekova natura k alkoholnim pijačam ne navajena, i se ji celo brani.

Dajte deci zdrav zrak i tečno hrano, skrbite, da se bodo zadosta kopali i mujvali, ne pijte ne vi i ne vaša deca alkoholni pijač i zdravi bote i zdrava bodo vaša deca.

Prekusnice.

Joško pa zna! Pride domo z krčme pa čüje javkanje. — Ka se že pa dereš baba, nigdar mirü pri hiši, gda človek trüden pride domo.

— Nekaj se pripetilo Šeki, ne jej pa stonja, cmüzni žena.

— Ne deri se, včasi jo poglednem.

— Vej si pa ti nikši »koršmit« ne!

— Sam ti ne pravo jezik za zobe? dene med potjov v štalo. Ide h kravi ino počasi odpera gobec kravi pa modro gleda v njega. Žena joče.

— Čüješ žena zdigni rep! Ali me vidiš? — Ne. — Ogovori vsa skuznata.

— Hm! Sam si včasi mislo, droba ma zasükana.

Khobi je včio svojega Izeka gučati i njemi pravi: „Thi moraš vse za menom praviti i delati.“ Izek je bogao.

Goričanec je tam mimo neseo mekle i ga je stari Khobi zvao »Nhesite se mekle!“ Edno je küpo i jo plačao. Itaki za tistim je neseo mimo okna drügi Goričanec mekle, Izek pa je za očom pravo: „Nhesite se mekle!“ je edno plačao kak ije očo vido. Komaj pa je Goričanec odišeo malo vkraj od okna, ga je znova nazaj zezvao i pali edno meklo küpo, dokeč je pač Goričanec kaj meo. Khobi to vidi i v čemeraj, da njemi je sin telko penez vödao, ga zgrabi tak močno za vlase, ka njemi je celo prgiščo vlasi zmekno, tak da je mali Izek naprej bio nekelko pišlivi. Naskori pa pride k njim eden Izekov stric, šteri je bio pišlivi. Mali Izek ga je ščista resno pitao: „Stric, ali ste tüdi vi mekle küpivali?“

Skrhani Radičovi shodi.

Dobrovnik. Zadnji tjeden je meo Radičov agent ali agitator Hilarij shod, šteri pa se je jako loško obneseo. Ne je bilo nikoga i sta navdüšeniva korteša morala z dugim nosom oditi.

Turnišči. Nas je zadnjo nedelo počasto sam g. Pernar i nam je prišeo glasit Radičov evangelij. Pa so se to pot jako vrezali. Delali so njemi medgovore, tak ka je morao vtihnoti. Lüdstvi je vse vrelo proti radičovoj politiki i proti govori Pernara. Vej so pa ne meli kaj novoga povedati, nego so segrevali svojo staro lajno. Čüdno se nam je tüdi to vidlo, ka se je ne pripelao v automobili kak inda, nego na kolaj, ali kak so njemi lüdje pravili na šegeraj. Se pač vidi, da so ne na vladi i nega razločni vretin dohodkov za njihove strankarske namene. Veseli smo šli domo, kda smo vidli, ka je konec radičovske farbarije.

Podpirajte i čtite „NOVINE“!

Pošta upravništva.

Jožef Kovač. P. Box 124. Arvida que. Canada. Poslano objavimo brezplačno v M. Listi. Hvala za pozdrave. Poslanih pet dolarov smo izročili g. Raduhi za Martinišče. Novine i M. List smo Vam začeli pošilati. Pozdravlamo Vas vseh pet. **Štef. Hodnik P. O. Box. 124. Arvida que. Canada.** Ček No 40 920 v roke dobili. Sveto mešo ino molitve za Vaše pokojne opravili kak ste prosili. M. List i kalendar smo Vam dali poslati. Če kaj ne bi do rok dobili, dajte nam na znanje. Bodite vsi pozdravleni. **Lujz Buče. Bremen. Pos. Box 35. Louis. Mo.** Lepa hvala za pozdrave i naročnino. I mi Slovenci i Slovenke Slovenske Krajine Vas toplo pozdravlamo. **Martin Hozjan 219. Beach Rd. St. Hamilton Ont. Canada.** Tisti človek je odišo v Jižno Ameriko. Eti vse mirno i nikših gučov nega, ne dajte se po kakših božnih jezikaj vznemirjati. Novine smo Vam dali odposlati. Pozdravljeni. **Jožef Zver i Martin Lebar, 903. N. Franklin Str. Chicago. Ill.** Lepa hvala na pozdravi. Peneze dobili do rok i je razdelili po Vajnoj želi. Bog plačaj. Pozdravleniva. **Johanna Mayerhofer Chicago.** Pismo smo Vam poslali i dali odgovor.

GOSPODARSTVO.

Kak i kakše sadno drevje naj si zgojimo?

Či pogledamo naše sadovnjake i se malo zamislimo, nas obide skoro groza. Na mesto sadovnjakov vidimo šumo. To se vidi posebno v jeseni, da je drevje obloženo s sadjom. Lejko idemo od vesi do vési, od ograda do ograda; vidimo jablan na jablani, grüško na grüški i tak dale. Vsakše drevo pa ima tüdi sad svoje vrste. Tüdi skoro nega niti ednoga dreva, ka ne bi bilo betežno. Ali je puno listni vüši, ali grinte, ali rak razjeda steblo, ali jo pa tumpa vrta i ešče dosta drügi betegov, od šteri bomo gučali sledkar. Vsemi tomi se da pomagati z dobrim i pametnim zgajanjom sadnoga drevja, štera nosi zlata vreden dobiček, posebno našemi malomi poledelci.

Što je pa pozvani, ka stopi na pomoč i povzdigne našo sadjerejo?? V prvoj vrsti vučiteli. Na velko žalost pa se mora povedati, ka so zvekšega naši vučiteli — posebno mlajši — v gospodarstvi sploj »bele vrane«. Prvi zrok je to, ka vučitelišča dozdaj ne so zgajala mladoga naraščaja za gospodarsko delavno šolo. Drügi pa to, ka je jako malo kmečki dečkov na vučitelišči. Tü nega namena žaliti vučitelstva. Povedana je samo sveta istina. Pustimo preteklost i se poprimimo bodočnosti.

Samo eno priliko: Večkrat sam pitao kakšega možaka: Zakaj pa sadite tak goste jablani? Odgovor je büo vsikdar jednaki: „Ka več jabok zraste.“ Ednok sam pa ednomi povedao: Či ste se ešče nikdar ne zmotili, ste se zdaj zagvišno. Mislo sam, ka nikdar več neva prijatela. Zgodilo pa se je ravno naopak. Razložo sam njemi, ka gosto drevje rodi malo pa slabo sadje. Ne dobi zadosta hrane, svetlobe, zraka, ne more ga čistiti od različni škodlivcov. Či pa je sadje slabo, ga nemre spraviti v peneze i je to njemi kvar. Sadite redko drevje, pa te meli lepo drevje, štero vam bo rodilo dober sad, pod drevjom pa dober travnik i te tak meli dvoji hasek.

Zakoj bi meli v naši sadovnjakaj drevje, šteromi ne vala zemla i zrak našega kraja? Takše drevje ne rodi i podleže razločnim betegom v kratkom časi. Vse takše drevje odpravimo i si zgojimo samo tri štiri vrste, štere so se pokazale, ka rodijo dober sad i ne podležejo vsakomi betegi.

Največ naši gospodarov sadno drevje küpüje. Zroki so trije: Eli si ne znajo zgojiti sami, eli nemajo dobre vole, eli pa ne časa. — Saki, šteri si šče zgojiti dobro sadno drevje, more znati, kak se sadno drevje zgoja iz semena. Zgajajmo mlade sadike (cipike) vu tistoj zemli, vu šteroj nam bodo jablani rodile.

Kak si zgojimo divjake (loške cipike)? Jablanove i grüškove divjake zgajamo iz pečk (semena). Te pečke pa morejo biti zdrave, dobro zrele i so tem bouše, či so od loški i bridki jabok. Pečke sejajo v jesen eli pa na sprotlike. V jesen se seja oktobra i i novembra meseca. Za sprotlike pa se morajo pečke stratificirati, kak pravijo šolani lüdje. — V teglin denemo najprle pesik i ga namočimo, na pesik pečke i pa pesik i tak dale. Odzgora pa pokrijemo pa s pesikom. To posodo sranimo v kleti, kde ne zmrzne. Na sprotlike, da ščemo saditi, je 14 dni prle prinesimo v hišo i je polijemo, ka skalijo. V začetki eli sredi meseca marca posadimo sklite pečke na pripravleno gredo. Da leži obdelavamo, sadimo v vrste 30 cm drügo od drüge, pečke po 10 cm narazen.

Mlade divjake pa moremo poletj pleti, v süši polevati z vodov v deževnom vremeni pa z redkov gnojšnicov. Da pa dobijo divjaki dva do tri lističa, te je pikiramo (presajüjemo). To pa zato, ka divjaki majo to slabost, ka rastejo samo v koren. Pri pikiranji koreninice z nožom skrajšamo i posadimo na novo ali pa na tisto gredo do 30 cm narazen. Te divjake pokrijemo z mokrov slamov, ka se prle primejo. Da že rastejo, te slamo odstranimo. Pikiranje pa vala samo za tisto drevje, štero ima pečke. Slive, breskvi i črešnje ne pikiramo. Tej divjaki ostanejo eno ali dve leti na mesti. Enoletni ali dvoletni divjaki so najbougši.

(Dale).

Metelice.

Dosta toga se napisalo zadnji čas o metelicaj. Opisani so vsi mogoči načini, kak se prepoznava betežna mara kak se vrači, kak se branimo proti te posebno za govensko živino nevarne küge.

Metelice so ne nikaj novoga, poznane so že več stoletja pa tüdi pri nas v Slovenskoj krajini so nas večkrat pohodile. Že leta 1379. mamo pisma, štera svedočijo, kelko kvara so napravile metelice. Gvišno so bila leta že prle, gda so se pojavile metelice v vekšoj meri ino opüstile cele okolice prepravlajoč ovčje ino govenske črede. V tistom časi je bilo pač malo papira ešče menje pa ljüdi, ki so znali pisati, tak je mogoče, ka ne ostalo nikši spominov, šteri bi potrdili našo nesigurnost.

1676. leto je tüdi leto metelic, ravno tak 1791. v šterom so pa že opisali ves beteg. Razvoj to se pravi življenje metelic so pa komaj v 19. stoletji spoznali. V Elsas-Lotharingiji je meteličnost leta 1873. eden tretji tao ovc pobrala v celoj drželi nad edno miljonov predvojni frankov vrednosti. Na Vogrskom so metelice strašno dosta kvara napravile leta 1889., 1883., 1867., gda so tüdi v našem kraji vničile posebno ovčje črede. Nekak pred 20 leti so pobrale metelice zadnje ostanke ovc na naši grofofski imanjaj.

Vnogi nevejo, kakši je beteg, odked shaja, ka so pravzaprav te metelice, šterimi prej dostakrat tüdi strašimo, gda na zvünešnost na mari ne jemlemo nikaj v pamet. Zato je vredno pa tüdi potrebno napisati, ka so metelice, kak „gratajo“, kak pa gde vse živejo ino na konci zakaj so nevarne.

Več vrst metelic poznamo, ar skoro edno življenje pelajo ino delajo škodo, je na kratci popišemo vküp. Metelice, štere mi navadno najdemo v jetraj so nikaj drügo, kak edna vrsta tepkasti tkzv. lisnati črvov.

Izgledajo kak list divjega ščavnjeka (ščava), šteri raste na starom detelišči. Približno 20—30 mm duge ino 8—13 mm široke. Ne so to nikši metecje šteri letijo, či marše razrežejo pa načnejo jetra.

Takše metelice dozorijo ino püstijo jajčeca, štera so pa jako mala, približno bi mogli 7 do 8 takši bilic edne do drüge nadevati, ka bi vözanesle dužino ednoga milimetra. Z ednov rečjov so to jako mala jajčeca, štera pridejo iz jeter v droba z blatom pa vö ino se tak razstepejo na vse kraje.

Ta jajčeca zdaj na sühom, brezi toplote i vlage se nemro dale razvijati. Samo na vlažnom ali vodi pri služečoj toploti se zležejo ž njij male stvari tkzv. larve ali ličinke z malim repom podobno repam mladi žab, šteri njim služi za gibanje v vodi kak veslo ali kret.

(Dale).

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 330 Din., žita 225 Din., ovsa 200 Din. kukorice 200 Din., ječmena 190 Din., hajdine 300 Din., prosa 250 Din. **Živina:** Govenska v Ljubljani kg., 8—11 Din., teoci 10·— Din., svinje 15—16 Din. **Krma:** Sena 80—90 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 70 par, Schiling 8 D 00 p. Čehoslovaška krona 1 D. 68 p., Nemška zlata marka 13 D. 48 p., Francoski frank 2 D. 20 p., Švicarski frank 10 D. 92 Taljanska lira 5·00 D.

Na znanje županom!

VOLILNI IMENIK
in
ABECEDNI IMENIK
se dobi pri
IZIDOR HAHN
trgovini v MURSKI SOBOTI.

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN trgovina s papirjem, s pisarniškimi in šolskimi potrebščinami. Prekmurska tiskarna v Murski Soboti.	ERDŐŠI BARNABÁŠ trgovci z papirom igračami v Murski Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Mali oglasi.

Proda se

5 plügov grünta v Iljaševci iz proste roke vse v dobrom stani. Opita se lehko pri ZUPÁNSKOM URADI v Iljaševci, ali na upravništvi „NOVIN“.

Podpirajte i čtite „NOVINE“!

Kot prva pomoč pri obolenju prašičev ter v zabranjenje rdečice se je izkazal v neštetih slučajih kot edino uspešno zdravilo

sadnikarjev zdravilni prašek zoper obolenje prašičev.

To vedno učinkujoče aleopatično sredstvo očisti prebavila in odvaja iz njih kužne bacile. Pospešuje tek in rejo zdravim žlvalim ter pri obolelih pravočasno uporabljen zabrani rdečico.

Previden rejec imej ta prašek vedno doma!

1 zavoj 12 Din, 10 zavojov 100 Din., preprodajalci poseben popust. Če se pošlje denar naprej, poštnine prosto, sicer po povzetju.

Izdeluje in razpošilja z natančnim navodilom samo

Lekarna Me. STANKO HOČEVAR,
VRHNIKA, štev.

V zalogi so vsa druga zdravila.

Za PREKMURSKO TISKARNO v Murski Soboti IZIDOR HAHN. Izdajatelj JOŽEF KLEKL. Urednik: IVAN JERIČ.